

[Inge Krogh.]

udtale sig om, hvorfor de ønsker at få abort. Det er, ligesom de lukker til. De fleste kvinder ønsker ikke virkelig at gå ind i problemet, og derfor kan man altså ikke løse det.

Til hr. Poul Dam vil jeg lige sige: jeg kan ikke se, at det ikke har noget med kristendom at gøre. Det må være baseret på menneskets ret til livet. Der står ikke noget i Bibelen om, at man ikke må dræbe et foster — ikke så vidt jeg ved i hvert fald — men det er vistnok, fordi man overhovedet ikke kunne tænke sig muligheden af det. Men man ser, med hvilken respekt fosteret omtales i Bibelen, i Det gamle Testamente og i Det ny Testamente. I Det ny Testamente kan vi f. eks. tænke på Mariæ Bebudelse og samtalen mellem Elisabeth og Maria. Her var i hvert fald en meget stor respekt for fosteret, der blev betragtet som et levende væsen.

Birgit Busk (U):

Det sidste, fru Inge Fischer Møller kom med, må være et postulat, der står helt for hendes egen regning. End ikke lægevidenskaben kan blive enig om, hvornår der er et barn, og hvornår der ikke er, om der er ved 12 uger eller ved 16 uger eller ved 9 måneder.

Chr. Christensen (KrF):

Nu er der jo trukket mange aspekter ind i denne debat, men jeg vil da gerne svare direkte på det spørgsmål, som fru Lone Dybkjær stillede mig: står kristeligt folkeparti ved forliget?

Jeg vil gerne sige, at den aftale, kristeligt folkeparti har indgået sammen med fem andre partier, lyder på, at der skal spares 800 mill. kr. på børnetilskuddene. I et af aftalens punkter står der, at det kan ske ved en indtægtsregulering, det kan ske ved nedsættelse af tilskuddet til det første barn, og det kan ske ved nedsættelse af dyrtidsreguleringen. De seks partier var enige om at bede socialministeriet om at komme med et udspil for om muligt at kunne få bedre lønninger frem. Der er kommet et udspil. Det er det, der har været debatteret. I det øjeblik, de seks partier kan skabe enighed om, at udspillene er bedre, og om at gennemføre nogle af dem, må vi fortolke forliget sådan, at så står vi selvfølgelig alle seks fast på det,

vi én gang har indgået forlig om. Der står indtægtsregulering. Det må være rimeligt, at når kristeligt folkeparti føler, at den nuværende skitsering, der er kommet frem, ikke tilgodeser den sociale fordeling af børnetilskuddene, som vi mener må være rimelig, så må vi sige, at vi står fast på det, vi er blevet enige om.

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Når man har fulgt denne debat og hørt indlæggene, så må jeg egentlig sige, at det indlæg, som hr. Chr. Christensen kom med fra kristeligt folkepartis side, er forståeligt. Man tager den holdning ud fra en etisk vurdering, at fosteret under så at sige alle vilkår — der er kun taget to undtagelser med — har ret til livet.

Jeg vil gerne her have lov at sige, at jeg mener, det er lovlig forenklet. Jeg mener — og det har været venstres opfattelse, i hvert fald flertallet i vores gruppes opfattelse — at der må ske en sammenstilling, en afvejning både af moderens, barnets og af faderens situation.

Jeg tror, og det er derfor, jeg tager ordet, at det, der gjorde dybest indtryk på mig, egentlig var, da man fra kristeligt folkepartis side sagde, at de illegale aborter, man før havde, ville man tage medansvaret for ved her at fremsætte et lovforslag, som går helt tilbage, som det er sagt, til de retstilstande, vi havde i 1930'erne.

Det bedrøver mig egentlig, for en stærk bevæggrund fra min side til at stemme for 1970-loven var netop at komme de illegale aborter til livs, og jeg må have lov at sige, at jeg tror, det er lovlig forenklet at tro, at man klarer alle situationer, hvor en kvinde ønsker en abort, udelukkende ved højere barseldagpenge eller længere barselferie. Aborter har vi altid kendt, de kan så være legale eller illegale, men der er intet land, hvor man alene ved et forbud har kunnet forhindre dette.

Derfor vil jeg gerne gentage, at det, der er regeringens holdning, er, at vi ud fra, hvad vi mener er en rigtig social indstilling, ikke vil kunne acceptere et lovforslag som dette, som bygger på en filosofi, som jeg kan respektere og anerkende og se det logiske i, men som alligevel bygger så udelukkende på barnets ret til livet. Her mener vi der må ske en afvejning.